Proletari din toate ţările uniţi-vă!
In lupta pentru cauza lui Lenin şi Stalin înainte!

Scânteia pionierului

TOT INAINTE

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 22 (274) * Miercuri 31 Martie 1954 * 4 pag., 15 bani

La lucru, tineri grădinari şi pomicultori!

Chemarea pionierilor şi şcolarilor din comuna Recaş, regiunea Timişoara — către toţi pionierii şi şcolarii din întreaga ţară

Plăcut e să treci primăvara printr'o grădină de pomi! Merii, perii, cireşii, caişii umplu văzduhul cu miresmele lor plăcute, coroanele copacilor încântă ochii cu bogăţia lor de flori. Mult mai plăcut este însă să treci prin grădină vara. Pe fiecare crenguţă, răsar din dosul frunzelor fructe pârguite, sănătoase şi rumene. Indoită îţi este însă bucuria când tu însuţi ai contribuit cât de puţin la îngrijirea acelei grădini

Noi am simţit adeseori această bucurie. Am privit merele coapte şi sănătoase, neatinse de viermi. Asta ne-a bucurat, fiindcă noi adunaserăm de pe pomi cuiburile de omizi, văruiserăm trunchiurile copacilor.

Ştirea că în anul acesta începe un concurs al tinerilor grădinari şi pomicultori a fost întâmpinată cu viu interes în şcolile noastre. Noi, cei peste 490 de pionieri şi şcolari din comuna Recaş, ne-am sfătuit şi am hotărît să participăm şi noi. Iată ce ne-am propus să realizăm:

1. — Să îngrijim 700 de pomi fructiferi din grădinile şcolilor, ale G.A.S. şi ale G.A.C.

2. — Să strângem 100 kg. sâmburi de zarzăre şi 35 kg. seminţe de măr şi păr.

3. — Să amenajăm un teren de experienţă pe care tinerii naturalişti vor face altoiri la 4 specii de plante, polenizare artificială la roşii, dovlecei, vinete, porumb, castraveţi şi floarea soarelui, butăşiri la viţa de vie şi flori (leandru).

4. — Să ajutăm la cultivarea şi îngrijirea legumelor şi zarzavaturilor de pe cele 4 ha. de grădină ale şcolii şi să ajutăm la muncile de irigare a grădinii.

5 — Să cultivăm legume şi zarzavaturi în grădinile noastre de pe lângă casă. Toţi pionierii şi şcolarii care au acasă grădini le vor amenaja şi le vor cultiva cu roşii, varză, cartofi, căpşuni etc.

DRAGI PIONIERI SI ŞCOLARI DE PE INTREG CUPRINSUL PATRIEI NOASTRE!

Vă chemăm să participaţi, alături de noi, la munca patriotică de cultivare cu legume şi zarzavaturi a grădinilor şcolare, ale G.A.C şi G.A.S. şi ale grădinilor noastre proprii, la plantarea şi îngrijirea pomilor fructiferi, la strângerea seminţelor. Vom răspunde astfel cu fapte chemării partidului şi guvernului, adresată întregului popor, de a spori producţia culturilor agricole şi pomicole. Roadele muncii noastre vor contribui la sporirea belşugului patriei.

Tovarăşii noştri profesori, învăţători, instructori, agronomi şi părinţii noştri vor fi întotdeauna cu noi, ne vor ajuta necontenit să muncim şi să ne însuşim cât mai multe cunoştinţe în domeniul grădinăritului şi pomiculturii.

Să pornim la lucru, pionieri şi şcolari, tineri grădinari şi pomicultori!

PIONIERII ŞI ELEVII ŞCOLILOR ROMANA, MAGHIARA, GERMANA ŞI CROATA DIN COMUNA RECAŞ, REGIUNEA TIMIŞOARA

Grădina noastră

de ION HOBANA

Grădina noastră e-o minune;
De vreţi, puteţi privi şi voi:
Sunt pomi, că nu-i mai ştii pe nume
Şi flori din cele mai de soi.

Când pe alei ne poartă paşii,
Mai vesel parcă-i totu'n jur...
Lucesc în soare toporaşii,
Ca nişte picături de-azur;

Işi'nalţă trandafirii roşii
Făpturile subţiri, mlădii,
Se-ascund bujorii, ruşinoşii,
Pe după macii sângerii.

Ni se apleacă înainte,
Foşnind, înmiresmate flori —
Ai crede că şi-aduc aminte
Cum le-am hrănit din stropitori...

A noastră-i şi livada mândră,
Cu pomii stând în şir, cuminţi
Aicea poposim la umbră,
In după-amiezile fierbinţi.

Sunt poleiţi cu aur merii,
Gutuii, tinerii caişi —
Să-i vezi în miezul primăverii:
De-atâta floare parcă's ninşi!

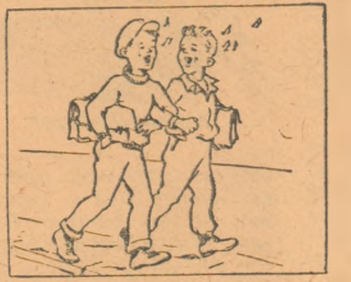
Puieţii prind crengile să-şi urce
Cireşii tremură în vânt
Şi sub povara lor cea dulce
Işi pleacă fruntea la pământ...

Or fi grădini mai minunate,
Cu flori mai mândre, rod mai plin,
Dar dragă ni-i, mai mult ca toate,
Acea pe care o'ngrijim!

Cântăreţii... fără glas la examene

Anul trecut în şcoala noastră erau doi elevi, Dancea Gheorghe şi Savu Nicolae din clasa a VII-a, cărora le plăcea foarte mult muzica şi mai ales cântecele populare.

Dela un timp însă, aceşti elevi preocupaţi prea mult de cântece, au început să neglijeze învăţătura. Veneau cu temele neînvăţate la şcoală, în recreaţie copiau la repezeală lecţiile dela alţii, fără să aibă habar de ceea ce copiau.

Intr'o zi, când toţi elevii se găseau în recreaţie şi se jucau în curtea şcolii, Dancea şi Savu stăteau pe sală şi discutau. Vorbeau atât de tare, încât nu mi-a fost greu să aud totul.

— Azi n'am întârziat dela ora întâia, spunea Dancea Gheorghe colegului său, dar mă simt tare obosit. N'am chef nici să cânt, dar să mai învăţ!

— Nici eu n'am chef de învăţătură, răspunse celălalt. Am dormit până la ora 8 şi dacă am întârziat dela ora de Limba română, cred că n'am pierdut mare lucru! Ştiu să scriu, la citit tot aşa. Ce, parcă gramatica e grea? Am timp până la sfârşitul anului s'o învăţ. Ce să ne omorîm ca ceilalţi, învăţând la gramatică?

A doua zi i-am chemat la mine şi le-am amintit de convorbirea lor, arătându-le că greşesc procedând aşa, tocmai în timpul când trebuie să se pregătească pentru examene.

Mi-au făgăduit că se vor îndrepta, că vor veni la toate orele de repetare. Dar promisiunea lor n'a ţinut decât 3—4 zile, şi iar au început să umble pe uliţă cântând.

Au sosit şi zilele de examen. Când a fost întrebat ce este folclorul, lui Dancea Gheorghe parcă-i pierise graiul. Intr'un târziu a răspuns:

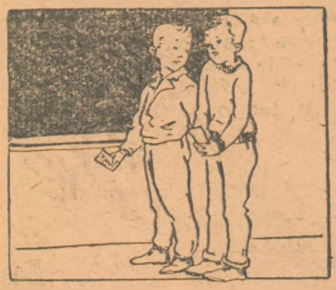
„Folclorul românesc este cântecele noastre, este doinele şi cântecele de leagăn".

La aceeaşi întrebare, Savu Nicolae a răspuns:

„Tot folclorul nostru este şi sunt... tot ce-a spus Dancea".

Apoi iarăşi cântăreţilor noştri le-a pierit glasul. N'au mai scos nici o vorbă. Bine înţeles, au rămas corijenţi.

Povestirea aceasta nu este

născocită. Ea e o întâmplare adevărată, din care se poate trage o învăţătură: cântecele sunt fără îndoială frumoase. Dar dacă ai să cânţi numai, şi n'ai să înveţi, oare ce fel de om vei deveni în viaţă?

Prof. Maria POPESCU
Şc. de 7 ani comuna Şerbăneşti, raionul Pucioasa

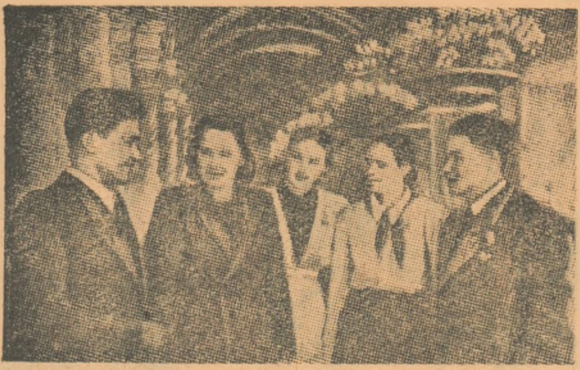
Ne confecţionăm material didactic

Anul acesta, laboratorul şcolii noastre a primit multe aparate pentru experienţe de Fizică şi Chimie. Printre acestea ne-au sosit şi 5 elemente Leclanche, dar nici unul din ele n'avea borcan de sticlă. Pionierii clasei noastre au adus de acasă sticle de 1 litru din care am confecţionat apoi borcanele. Elementele complecte le folosim acum la recapitularea materiei.

Ca să recapitulăm mai uşor lecţiile la Geografie, am întocmit un album cu vederi din ţara noastră. Vederile sunt aşezate în album pe capitole, aşa cum sunt şi lecţiile în carte.

Mihai BONAR
cl. a VII-a comuna Batăr, raionul Salonta, regiunea Oradea

Al XII-lea Congres al Comsomolului

La Congres s'au întâlnit comsomoliști din toate colțurile Uniunii Sovietice. Printre ei se afla și instructoarea superioară de pionieri Inna Creacico.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a încredințat Comsomolului, ajutorul său credincios, sarcini mărețe în opera de construire a comunismului.

Cel de al XII-lea Congres al Comsomolului, care s'a încheiat la Moscova în ziua de 26 Martie, a vădit tăria și eroismul cu care milioanele de comsomoliști de pe întinsul țării sovietelor și-au împlinit aceste sarcini, avântul minunat cu care au răspuns chemărilor partidului. Cuvintele zecilor de delegați la Congres, au oglindit puternic și viu munca neobosită a comsomoliștilor pentru înflorirea patriei sovietice. Din experiența aceasta de muncă și de luptă, din succesele comsomoliștilor, din lipsurile care au fost scoase cu curaj la iveală, Congresul a extras învățăminte prețioase pentru activitatea viitoare a Comsomolului.

Rezoluția adoptată la Congres arată că, urmând învățătura partidului, Comsomolul trebuie să-și îmbine și de-acum înainte munca sa de educare și instruire a tinerei generații sovietice, cu participarea practică la lupta întregului popor pentru desvoltarea continuă a industriei, pentru avântul agriculturii, pentru creșterea bunei-stări a oamenilor muncii.

Comsomolul este chemat să sădească în tineret cele mai bune calități ale omului sovietic: neînfricarea, hotărîrea de a învinge greutățile, încrederea în viitor. Organizațiile comsomoliste — arată rezoluția — nu trebuie să precupețească timpul și forțele pentru a munci în școli, pentru a cultiva la copii dragostea de muncă, năzuința spre cunoștințe, devotamentul față de partid, cinstea, grija pentru bunul obștesc. O sarcină importantă a Comsomolului, este conducerea organizației de pionieri „V. I. Lenin". De aceea, Congresul a discutat cu deosebită atenție, munca organizației de pionieri „V. I. Lenin", care grupează milioane de școlari sovietici. Zeci de instructori de pionieri, profesori și directori de școli, au vorbit dela tribuna Congresului despre activitatea rodnică și interesantă din unități și detașamente, despre felul cum învață pionierii sovietici. Ei au arătat mijloacele prin care pot fi lichidate grabnic lipsurile care mai dăinuie în munca pionierească. Printre cei care au luat cuvântul, a fost și Ludmila Ghireva, secretar al Comitetului Regional Chirov al Comsomolului. Ea a arătat că stimularea creației artistice a copiilor, excursiile prin regiune pentru cunoașterea ținutului natal, competițiile sportive pionierești, întrecerile de modelare tehnică, au contribuit mult la creșterea și îmbunătățirea activității pionierilor.

Au fost discutate apoi modificările făcute în statutul Comsomolului. In ziua de 26 Martie, a avut loc ședința de închidere, în care Congresul a trimis un mesaj de salut Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. „....Comsomolul, tineretul sovietic — grăește salutul — vor ajuta neobosit partidul și guvernul sovietic în consolidarea statului sovietic, a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea colhoznică, a prieteniei de nezdruncinat dintre popoarele U.R.S.S., în lupta pentru triumful comunismului...".

Porumbul

Porumbul este una din plantele cultivate cel mai mult în țara noastră. Datorită calităților sale hrănitoare, porumbul își găsește un loc de seamă în alimentația unei mari părți a populației.

Dar porumbul este și un furaj prețios; de asemenea el constituie materia primă necesară multor ramuri ale industriei alimentare. Din porumb se extrage amidon, glucoza, alcool, celuloză, sirop de zahăr. Embrionii boabelor de porumb sunt foarte bogați în substanțe grase, de aceea se poate extrage din ei un ulei fin întrebuințat în industria vopselelor, lacurilor și săpunurilor. Porumbul este și unul din furajele concentrate de bază folosite la creșterea și îngrășarea animalelor, în deosebi a animalelor producătoare de carne, lapte și ouă. Tulpinile de porumb sunt folosite la prepararea nutrețului murat în silozuri, îmbogățindu-i mult calitățile hrănitoare, iar pănușile de porumb tocate și amestecate cu sfeclă, dau un bun nutreț pentru vite.

Guvernul și Partidul țării noastre în Hotărîrea cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a muncilor agricole din primăvara anului 1954, arată printre altele importanța cultivării porumbului și metodele științifice de cultivare.

In acest an în țara noastră va fi cultivată cu porumb o suprafață de 8.000.000 de hectare. Pentru a obține recolte mari de porumb, Hotărîrea vorbește despre toate muncile agricole ce vor trebui executate.

Astfel, pe terenurile nearate sau arate numai la suprafață, trebuie să se facă arături adânci de 18—20 cm. și să se introducă sub brazdă 15—20 tone de bălegar bine putrezit, la un hectar. Arăturile trebuie imediat grăpate, iar grăpatul să se repete ori de câte ori va fi nevoie, pentru ca arătura să rămână până la însămânțare afânată și fără buruieni. Boabele necesare însămânțării se aleg dela mijlocul știuleților sănătoși, cu 5—6 zile înainte de a fi semănate.

Cea mai bună este metoda însămânțării în cuiburi în formă de pătrat. Aceasta ajută la micșorarea zilelor de muncă necesare lucrărilor de întreținere și la sporirea simțitoare a recoltei la hectar. Pentru aceasta, terenul de însămânțat se împarte prin linii depărtate între ele la 70 cm. în lungime și lățime. Boabele de porumb se seamănă în cuiburi la întretăierea acestor linii, la o adâncime de 8—10 cm. In timpul vegetației se vor aplica îngrășăminte, în special cele ușor de procurat, cum ar fi măturătura din cotețele de păsări și zeama de gunoi îndoită cu apă. După ce porumbul răsare, când plantele au 2—3 frunze, se va prăși prima oară printre rânduri, adică se va sfărâma coaja tare a solului. Porumbul se prășește de 3—4 ori. Mai târziu se face polenizarea suplimentară artificială (încrucișarea artificială a polenului), pentru a obține știuleți bine îmbrăcați în boabe, sănătoși și de-o calitate superioară.

Acestea sunt câteva din metodele pe care le arată Hotărîrea, metode înaintate ce trebuie aplicate în cultivarea porumbului. Ele vor contribui la obținerea unor recolte bogate de porumb.

Al. G. ARCĂLEANU

Fapta eroică a pionierului Ti

Pionierul Ti este un viteaz partizan vietnamez. Numele său e cunoscut în tot Vietnamul și chiar peste hotarele țării. Odată, el a capturat cu iscusință, chiar de sub nasul santinelelor franceze, zece bărci și o șalupă cu motor. Atunci Ti a fost decorat cu „Medalia Rezistenței" clasa a II-a.

De curând, el a săvârșit o nouă faptă eroică despre care vrem să vă povestim astăzi.

Un vapor francez, pornit din portul Haifon naviga în susul Fluviului Roșu. El ducea garnizoanei franceze din King-Mon, o însemnată încărcătură de muniții și alimente. Pe punte veghea o gardă puternică formată dintr'o companie de soldați.

Cercetașii partizanilor anunțară sosirea apropiată a vaporului; atunci patru partizani, printre care și Ti, porniră în miez de noapte spre fluviu. Drumul era anevoios. Trecură înot râuri repezi, de care se găsesc multe în Vietnamul de Nord, străbătură mlaștini adânci, se strecurară prin desișul pădurilor năpădite de liane.

La ivirea zorilor, detașamentul a ajuns în locul stabilit.

— Tovarăşe comandant, dați-mi voie să minez eu — se rugă Ti.

Comandantul îl privi cu încredere.

— Bine, fie, dar lucrează cu multă băgare de seamă!...

Impingând cu brațele o mină plutitoare, Ti o porni, înot, spre mijlocul fluviului, unde trebuia să treacă vaporul francez. Intors la mal, auzi peste puțin timp vâjâitul elicei. Vaporul se apropia. Inainta, înainta mereu... Dar ce-i asta? Silueta neagră trecu nevătămată. Se vede că Ti nu așezase bine

mina, și curentul o târîse în josul fluviului.

In lumina tulbure a zorilor începeau să se distingă crestele dantelate ale munților. Curând va fi ziuă. Postul inamic va primi întărituri. Nu, asta nu se poate!

Dar partizanii își amintiră că e un loc unde fluviul face o cotitură bruscă. Incordându-și toate forțele, purtând cu ei încărcătura grea a minelor, ei aleargă să taie drumul vaporului. Trec iar printre liane... Din nou străbat mlaștini... In sfârșit, iată și fluviul. Fiecare clipă e prețioasă. Vasul inamic poate să apară dintr'o clipă într'alta.

Pionierul Ti sare din nou în apă. De data asta el a legat de focosul minei un șnur prins de mal. Așa e mai sigur. De după cotul fluviului se ivește prora vaporului. Ti trebuia să se înapoieze dar mai zăbovi puțin ca să se convingă: va lovi oare mina vasul dușman? „Acum mi se pare că n'o să mai dea greș" — îngâna pentru sine Ti și se întoarse la țărm...

Ti era ascuns împreună cu tovarășii săi în desișul de pe mal, când izbucni explozia înfricoșătoare. Vaporul s'a frânt și începu să se scufunde...

Viteazul pionier Ti a fost propus pentru o nouă decorare cu „Medalia Rezistenței" clasa I-a.

(Din „Pionierscaia Pravda")

Pe ogoarele patriei

Pe un teren întins se va cultiva sfeclă de zahăr, iar pentru ca recolta să fie îmbelșugată, pământul trebuie îngrijit după sfaturile agrotehnice. Colectiviștii Șonean Ion și Roth Gheorghe, pe care-i vedeți în fotografie, cară gunoiul pe ogoare, pentru ca pământul să fie mai roditor.

Soarele primăverii a poposit pe ogoarele patriei. Harnicii muncitori ai pământului au început muncile agricole de primăvară.

La gospodăria agricolă colectivă „Drumul Libertății", din comuna Șura Mică, raionul Sibiu, treaba e în toi.

In munca lor, colectiviștii primesc un ajutor neprețuit din partea tractoriștilor dela S.M.T. Turnișor. Unul dintre cei mai iscusiți mânuitori ai tractorului e Vlad Marin.

Din experiența pionierilor sovietici

Detașamentul se pregătește pentru examene

In cameră două fete stau la masă. In fața lor sunt cărți și caiete.

— Irena, tu ce știi despre prima lege a mecanicii? întrebă una din fete.

— Problema nu e chiar atât de grea, răspunde Irena și începe să vorbească despre legea inerției, dând exemple de felul cum acționează ea în tehnică și în viața de toate zilele.

Prietena e mulțumită.

— Dacă ai să răspunzi tot așa la examen — zice zâmbind — ai să primești sigur nota 5.

— Ascultă Valea, îți mai amintești tu cum mă încurcam înainte la unele lucruri mult mai simple?

Nu, Valea n'a uitat. Ea își aduce aminte că situația Irenei Chilbauscaite neliniștea toată clasa a VII-a A. Fata primea 2 unul după altul: ba la Algebră, ba la Limba rusă. Dar detașamentul a început s'o ajute. Și acum, în clasa a VII-a A nu mai există nici un elev care să aibă note proaste

Pionierii doresc însă ca la examene să fie siguri de reușită și să nu se întâmple lucruri neprevăzute. De aceea, detașamentul i-a dat în grijă Valei Kuctaite s'o ajute pe Irena la Fizică. Nu prea se împăca ea bine cu obiectul ăsta.

— Să continuăm — zice Valea, alungându-și gândurile.

Toți copiii se pregătesc cu sârguință pentru examene. Intr'o bună zi, elevii din clasa a VII-a s'au adunat și s'au sfătuit între ei cum să repete mai bine materia. Pe toți îi preocupă în special problema examenului la Limba rusă. Liusea Silcaitite le povesti prietenelor sale:

— Caut să citesc cât mai multe cărți în limba rusă și am observat că așa învăț mai ușor.

— Mie îmi place să învăț pe de rost poezii rusești. Asta mă ajută foarte mult — zise Vlades Grajealis.

După discuția despre Limba rusă, au trecut și la alte materii: la Istorie, Algebră... Și atunci Valea Eghelaviciute spuse:

— Totuși lucrul cel mai important este să știi să-ți folosești timpul. Numai așa poți să te pregătești bine pentru orice examen

Copiii începură să discute despre programul zilei. A reieșit că nu toți îl respectă. Deseori zilele calde și frumoase ale primăverii încurcă treaba.

Au trecut odată pe la Alghia Berintas. La ora aceea ar fi trebuit să învețe, dar nici măcar nu era acasă: plecase la plimbare — spuse cineva. Alghiei nu i-a prea venit la îndemână că s'a vorbit despre această întâmplare.

— Ce, nu am voie nici să mă plimb? Trebuie să stau mereu cu nasu'n carte? Când să mă mai odihnesc?

— Să te odihnești? — interveni în discuție conducătoarea detașamentului. Dalea Moțcheviciute. Sigur că da. Și asta trebuie. Dar hai să ne odihnim împreună cu toată clasa. Teren sportiv avem, o să jucăm baschet și voley. O să mergem la plimbare împreună.

Discuțiile acestea au fost de un mare ajutor. Ele au adus mult folos copiilor.

„Ne pregătim pentru examene". Aceste cuvinte se aud acum tot mai des în școala noastră. Și atunci când întreaga grupă pornește să viziteze un muzeu, merge în parc sau citește o carte, copiii capătă cunoștințe noi și își verifică pe acelea căpătate în cursul anului.

Școala medie nr. 5
orașul Kaunas, R.S.S. Lituaniană

Vizită la uzină

Vladimir Utchin, renumitul strungar comsomolist dela uzina de instrumente „Calibr" din Moscova, vorbește unui grup de pioniere despre metodele sale de lucru. Prețuirea timpului, o muncă ordonată, sârguința și precizia, vor ajuta pionierelor să se pregătească cât mai bine pentru examene.

Au prins viață basmele minunate

De multe ori cărțile ne-au transportat în lumea minunată a basmelor. Din timpurile cele mai vechi, oamenii alcătuiau basme, visând la „apa vie", la covorul sburător...

Lucrurile acestea, visate cândva de oameni, au devenit o realitate a zilelor pe care le trăim în minunata noastră patrie. „Au prins viață basmele minunate"... așa am și intitulat noi adunarea noastră.

Larisa Maximova a povestit istoria basmului. După aceea fetele au citit basmele „Covorul albastru" și „Floarea purpurie". După basmul despre „apa vie", am ascultat o povestire în legătură cu construcția canalelor și versuri închinate Canalului Volga-Don Poeziile au fost scrise de Natașa Simahina și Valea Cuzminova. Și iată că am văzut cum basmul despre „apa vie" a devenit realitate. Prin pustiu a început să curgă apa. Ea va uda ogoarele. Alla Moscvina a povestit despre un sat în care oamenii nu cunoșteau altă lumină decât aceea a opaițului. Satul chiar așa se și numea „Intunecosul". Dar s'a aprins becul electric și a inundat cu o lumină vie casele colhoznicilor. Din întunecat cum a fost, satul a devenit „Luminosul"

Alidina GREBENSCICOVA
Olea SOSNOVA
Școala medie nr. 54, cl. a VII-a E
orașul Iaroslavl

Din școlile noastre

— Atențiune, atențiune! Aici cercul de telecomunicații! Ne-auziți?

Pionierii din cercul de telecomunicații din Sibiu își verifică aparatele..

La seră

Pe o parcelă întinsă, acoperită de jur împrejur cu geamuri, stau rânduite în straturi diferite plante. Intr'o parte sunt așezate șiruri-șiruri zeci de ghivece. O plantă cu frunze în formă de lance, neobișnuit de mari, cu o tulpină puternică, îți atrage privirea de cum pătrunzi în seră.

— Acesta e „Ficusul" — spuse tovarășa profesoară, răspunzând parcă nedumeririi pe care o citise pe chipurile fetelor. Planta aceasta nu trăiește în țara noastră, ci doar în ținuturile cu climă tropicală. Din ficus se scoate cauciucul. Aici, în seră, acestei plante îi trebuie mai multă căldură și hrană decât celorlalte.

Elevele clasei a V-a A, dela Liceul de Fete din Orașul Stalin, și-au notat iute în carnețelele lor cele spuse de tovarășa profesoară. Așa a început lecția de repetare la Botanică, în ziua aceea. După ce au discutat despre felurile de frunze fetele au privit cu atenție frunza „Mușcatei" și a „Umbrei iepurașului". De astă dată ele au văzut ce plante au frunze cu nervuri reticulate și care au frunze cu nervuri simple.

— Priviți „Primula", fetelor, spuse Simona Orfanu.

Ochii tuturor se ațintiră la floarea arătată. Impreună cu tovarășa profesoară, fetele se apropiară mai mult de locul unde erau ghivecele cu primule.

— Uite, acesta este receptaculul. Primula are cinci petale și cinci sepale — spuse Tatiana Gaiță

Atunci tovarășa profesoară luă o floare de primulă și-i desprinse ușor petalele și sepalele. Fetele studiară cu atenție toate părțile componente ale florii, priviră pistilul, văzură unde se află sacii cu polen și care sunt staminele.

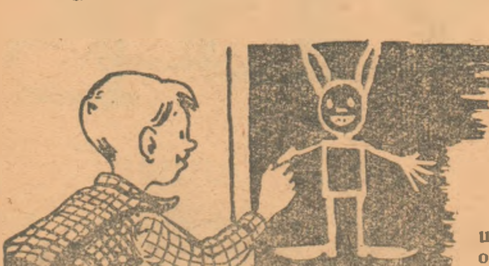
Intr'un colț al serei au văzut patru ghivece cu „Siglamene", puse deoparte. Sub ele erau întinse niște coli de hârtie albă.

De ce sunt puse deoparte ghivecele acelea? — au întrebat nedumerite fetele pe tovarășa îngrijitoare.

— Vedeți capsulele astea? Aici sunt semințele. S'au așternut colile de hârtie tocmai pentrucă aceste capsule plesnesc pe neașteptate și semințele s'ar putea risipi.

Vizita dela seră le-a ajutat pe pioniere să înțeleagă mai bine cele învățate la orele de curs.

Ecaterina POP

CÎNE E MAI TARE?

Clasa a III-a A e despărțită de clasa a III-a B printr'un perete nu prea gros. La începutul anului, fetele din clasa a III-a A, au auzit un zgomot ciudat și un hohot de râs care venea din clasa alăturată. Acolo, într'a III-a A, învață băieții. Hohotele de râs s'au repetat și mai târziu și a doua zi și în alte zile.

Am întrebat pe băieți ce se întâmpla la ei și am aflat că râdeau de ghidușiile lui Gusti, cel din ultima bancă. Nu râdeau toți băieții. Câțiva, cei care au primit cravata roșie odată cu fetele dintr'a III-a A erau necăjiți. Gusti cu nebuniile lui turbura orele.

Intr'o zi învățătoarea le-a spus fetelor: „De mâine Gusti trece în clasa noastră. Printre băieți sunt câțiva care, cu râsul lor, încurajează nebuniile lui Gusti. Nu învață nici ei, nici el. Noi trebuie să-l îndreptăm. Nu va fi greu. Aveți grijă doar să nu faceți haz de ghidușiile lui, așa cum fac băieții".

In prima oră, după ce a venit în clasă, Gusti a stat liniștit. La sfârșitul recreației însă, când fetele au intrat în clasă, au găsit desenat pe tablă un măgăruș. Era un măgăruș cu hăinuțe, cu pantaloni, iar ochii și urechile lui îl făceau atât de caraghios, încât nu te puteai uita la el fără să pufnești în râs.

„Să știți că Gusti l-a făcut, și-au spus fetele. Să-l ștergem până nu vine tovarășa învățătoare". Dar oricât s'au străduit fetele, măgărușul nu se ștergea. Gusti îl desenase cu un fel de cretă care nu se curăță decât cu benzină.

Acum să te ții! și-au spus ele. Cu desenul în față, cu zgomotele caraghioase pe care le face Gusti în banca din fund, cum să nu râzi? Și dacă râdeau, se făcea gălăgie. Din pricina gălăgiei și din pricină că multe fete nu erau atente, pierdeau firul lecției. In orele următoare răspundeau slab. Altele nu știau deloc lecția. In catalog au început să apară note mici. Le era necaz de ceea ce se întâmpla mai cu seamă pionierelor.

Intr'o recreație, conducătoarea detașamentului a spus: „Gusti poate să ne facă să râdem oricât. Nici nu-i așa de greu să faci pe cineva să râdă. Mai greu e însă să te stăpânești El nu-și poate stăpâni nebuniile". O clipă s'a făcut liniște. Apoi fetele începură să spună care de care mai tare: „Poate ba nu poate, ba da, ba nu".

Gusti, care tocmai se pregătea să agațe pe furiș în cozile unei pioniere niște serpentine de hârtie, s'a oprit. N'a spus nimic, dar n'a mai agățat hârtiile, iar în clasă... în clasă a stat liniștit. Fetelor nu le venea să creadă. Intorceau mereu capul, dar de astă dată, ca să-l vadă pe Gusti cum stă liniștit. Incepură să se simtă rușinate că cel care a reușit să se stăpânească cel dintâi a fost Gusti.

„El a putut să nu se strâmbe, își spuneu pionierele. Noi însă n'am putut să nu râdem în oră de nebuniile lui". Le părea rău, dar și bine, că lucrurile s'au îndreptat chiar și așa.

Se vede treaba însă că Gusti al nostru și-a dat seama că fetele au vrut să-l îndrepte printr'un „șiretlic". Ora următoare iar a început să „glumească", de astă dată imitând chițcăitul șoarecelui. Numai că... acum fetele parcă s'au vorbit toate. N'a mai râs nimeni. Nu voiau să se spună că Gusti e mai tare decât ele.

Azi așa, mâine așa, până când Gusti s'a domolit. „A avut dreptate tovarășa învățătoare când a spus că, dacă nu mai râdem, el se va cuminți. Acum trebuie să-l ajutăm să-și îndrepte notele", și-au spus pionierele dintr'a III-a A.

Cu siguranță că vor reuși, pentrucă ele sunt multe, tari, nu se lasă cu una cu două și au de partea lor chiar pe... Gusti, care le-a dovedit că se poate stăpâni, că și el este deci tare.

Elena BARABAȘ

A. S. MACARENCO

Anton Semeonovici își potrivi binișor ochelarii pe nas și desfăcu cu mișcări repezi telegrama. Venea tocmai din Nordul Indepărtat de pe insula Vranghel. Citi.. Era dela Mitea Cevelli. „Eh... dela Cevelli, Dmitrii Alexeevici".

Vasăzică nu-l uitase. Uite, îl felicită pentru decorație. Și deodată pe dinaintea ochilor lui Anton Semeonovici Macarenco începură să se desfășoare amintirile... Era în iarna lui 1920, în plin răsboi civil. O iarnă aspră, bântuită de vifornițe cumplite. Era greu. Multe lipsuri, foamete... Pe străzi hoinăreau fără țintă copii vagabonzi, rămași fără părinți în urma evacuărilor. Mulți din acești tineri și copii apucaseră drumul hoției și nu de puține ori cunoscuseră închisorile. In condițiile acestea primise Anton Semeonovici sarcina de a-i reda societății sovietice ca oameni muncitori, cinstiți, folositori.

Revede și acum clădirea veche, dărăpănată, unde nu se știe prin ce minune rămăsese o singură mobilă, un dulap Restul fusese prădat. Acolo și-a început viața colonia de muncă „Maxim Gorki". La început erau numai vreo 6 băieți iar apoi au mai venit vreo 50, toți flămânzi și sdrențăroși. Veniră pentru Macarenco zile pline de frământare. Cu ce să'nceapă, ce să facă? Băieții aveau atâtea apucături rele că nu puteau fi îndreptate dintr'o dată.

Da, dar el credea în ceea ce era bun în fiecare din acești tineri, voia să-i redea ca oameni întregi patriei sovietice. Și a început munca O muncă neobosită despre care a scris apoi în multe pagini din cartea sa „Poemul Pedagogic". Acolo a scris el despre Carabanov. Cine era Carabanov? Un vagabond care comitea multe furturi. Dar era oare Carabanov un om care nu se mai putea îndrepta? Iată că tocmai lui i-a încredințat sarcina să aducă dela secția financiară suma de 500 ruble. Era o sumă destinată să acopere nevoile coloniei. Oare Carabanov se va întoarce cu banii? Ii va fura...? Oare nu se înșelase Macarenco dându-i o asemenea încredere? Aceste întrebări nu l-au părăsit o clipă în ziua aceea pe Anton Semeonovici. Dar băiatul se întoarse cu banii. Inima lui tânără era plină de fericire pentrucă i se acordase atâta încredere. Anton Semeonovici își amintește și acum ce i-a spus atunci lui Carabanov.

— Știu că ești la fel de cinstit ca și mine. Atâta i-a spus.

Dar câtă însemnătate avuseseră vorbele acestea în viața lui Carabanov!

Apoi Burun, un băiat cam de vreo 17 ani. Mult a mai avut de furcă și cu el. In colonie erau multe lipsuri. Din puținul care era mai fura și Burun. Odată au dispărut din sertar banii coloniei. Tot Burun îi furase. Iși amintește și acum de furia și desnădejdea care l-a cuprins atunci și apoi discuția cu coloniștii cărora le-a arătat că omul trebuie să fie puternic și mândru... Nu-i nevoie de îndrăsneală pentru a-ți jefui tovarășii. Asta o poate face orice ticălos.

A trecut timpul. Burun a ajuns un om de nădejde în colonie, un om folositor societății sovietice. La fel Carabanov și toți ceilalți.

Inceputul cel greu trecuse. Colonia era acum puternică, reprezenta un colectiv comunist închegat prin muncă și învățătură comună. Coloniștii învățaseră să prețuiască forța colectivului Un cuvânt de laudă sau de mustrare din partea colectivului cântărea greu în viața lor...

...Anton Semeonovici mai citi odată telegrama, o împături binișor, și se gândi cu bucurie că și vechii coloniști îl sărbătoresc.

★

Anton Semeonovici Macarenco, după cum povestește singur, a fost fiul unui muncitor vopsitor dela căile ferate.

Din 1905 — până în 1914, a fost învățător. Apoi a absolvit un institut pedagogic iar după absolvire a primit sarcina să pună bazele coloniei de muncă „Maxim Gorki". El a povestit în cartea sa „Poemul Pedagogic" și în cartea „Steaguri pe turnuri" despre munca lui de educație. O încredere nestrămutată în om, o dragoste adâncă pentru el i-au dat lui Macarenco credința că acești tineri, despre care pedagogii burghezi spuneau că sunt fără putință de îndreptare, vor deveni oameni întregi. Inarmat cu învățătura lui Lenin și Stalin, el știa că numai într'un stat socialist omul poate fi fericit. Și el a luptat din răsputeri să educe coloniștii ca adevărați cetățeni constructori ai patriei socialiste. Citind cărțile sale vom vedea ce drum greu a parcurs el dela prima colonie săracă, plină de vagabonzi și hoți până la colectivul mare, puternic, pe care îl vom întâlni în comuna „Dzerjinski".

O întâmplare pe care o povestește Macarenco ne arată ce fel de oameni ajunseseră coloniștii. Odată tinerii se întorceau dintr'o excursie. Se aflau pe bordul unui vas. La un moment dat, unul din coloniști își lovi un tovarăș mai mic. Imediat, se auziră semnalele pentru adunarea sovietului comandanților. Indârjiți, coloniștii se ridicară împotriva aceluia care lovise pe unul mai mic, făcând de râs colonia în fața pasagerilor de pe bord. Nu se putea îngădui o asemenea purtare. Toată lumea ceru ca băiatul să fie eliminat din colonie. Colectivul nu vroia să aibă în mijlocul lui oameni necinstiți, lași.

Pentru coloniști onoarea colectivului, a coloniei era mai presus de orice interes personal. Adresându-li-se odată, marele scriitor sovietic Maxim Gorki le-a spus: „Copii, voi duceți o viață minunată iar instituția voastră e o fereastră spre comunism".

Nu e de mirare că mulți din coloniștii lui Macarenco au ajuns ofițeri viteji ai Armatei Sovietice. F. Borisov, A. Loctiuhov, E Roitemberg și-au dat viața luptând pentru apărarea patriei sovietice. Cevelli, a pierit într'o misiune de navigație în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, când transporta încărcături militare pe Marea Albă.

Vreți să știți unde este acum Carabanov? Conduce cu multă pricepere o casă de copii de lângă Harcov. Alți coloniști au ajuns ingineri, medici, artiști.

Cărțile lui Macarenco, dela a cărui moarte se împlinesc 15 ani, sunt iubite și prețuite în toată Uniunea Sovietică și până departe peste hotare. In patria noastră s'au tipărit în mii și mii de exemplare operele lui A. S. Macarenco.

B. CARAGIALE

Biroul organizației comsomoliste al coloniștilor

Noutăți sportive

• Cel de al patrulea Turneu Internațional de șah al R.P.R., care s'a desfășurat în Capitala patriei noastre a luat sfârșit. Primii pe tabelul de clasament al celor 9 țări participante sunt și de astă dată șahiștii sovietici. Reprezentanții U.R.S.S. au fost învingători în toate turneele de șah la care au participat după război.

De remarcat este că tânărul șahist sovietic V. Korcinoi, participant pentru prima dată la un concurs internațional, a devenit câștigătorul primului loc, învingând o serie de mari maeștri cu experiență. Faptul că primele locuri din clasament au fost ocupate de reprezentanții Uniunii Sovietice ne dovedește încă o dată capacitatea și pregătirea șahiștilor sovietici.

• In zilele de 17 și 18 Aprilie a.c. se va desfășura pe traseul București-Orașul Stalin-București, tradiționala întrecere ciclistă „Cursa Scânteii". Această cursă este cunoscută și urmărită cu mult drag de oamenii muncii din țara noastră.

In cadrul cursei se vor întrece pentru câștigarea primului loc cei mai buni cicliști din țară.

Alergătorii care se vor dovedi cei mai buni, vor fi selecționați pentru reprezentativa R.P.R. care va participa la marea competiție internațională „Cursa Păcii". Aceasta se va desfășura pe distanța Varșovia-Berlin-Praga.

In vederea desfășurării cursei, cicliștii noștri se pregătesc intens.

Rebusul primăverii

★ ★ ★

Primăverii, mulți poeți i-au închinat versuri care de care mai minunate Printre aceștia a fost și marele nostru poet Gh. Coșbuc. Deslegând acest rebus veți afla o strofă dintr'o poezie în care Coșbuc urează bun sosit păsărilor reîntoarse în țară.

★ ★ ★

„Atenție la număr!"

La acest joc iau parte un număr de 14 copii. Jocul se desfășoară pe un teren sportiv sau în curtea școlii. Jucătorii se împart în grupe de câte patru și se numără între ei dela unu la patru. In felul acesta fiecare jucător capătă un număr. Pe teren se marchează un cerc mare, iar pe linia lui 12 cerculețe la distanță de câte un pas unul de altul. Copiii se așează câte unul în fiecare cerculeț în ordinea numerelor. In afară de cei 12 jucători care formează cercul mare, la joc mai participă încă doi copii: unul din ei trece în centrul cercului mare, iar celălalt stă în afara lui. Jucătorul din afara cercului fuge pe la spatele participanților și, la un moment dat, atinge pe umăr unul din copii Jucătorul atins își strigă numărul și pleacă îndată dela locul lui. Toți copiii care au același număr își părăsesc locurile și caută să ocupe pe cele rămase libere în vecinătate. Ei fug numai în afara cercului mare. In acest timp, atât jucătorul din centru cât și cel din afară se grăbesc să ocupe și ei un cerculeț Jucătorul din centrul cercului, dacă nu reușește după 3 schimburi de locuri să ocupe un cerculeț, are dreptul să strige „soț" In acest caz, toți copiii care au numere cu soț își părăsesc locurile și caută să le ocupe pe cele vecine. Astfel, ocuparea unui cerculeț de către jucătorul din centrul cercului devine mai ușoară In cele din urmă rămân iarăși doi jucători fără loc și jocul continuă în același fel.

Redacția București str Academiei Nr 17 Tel 5.09.26 — Administrația: 5.79.60 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen P.T.T. 100.114
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piața Scânteii